

10-а гранична дружина, заедно съ една опълченска дружина, да достигне Айваджикьой, за да прикрие посоката Самоков—Мидия.

Конната дивизия да настъпва по пътя Люле Бургас—Аладжали, като изпрати силенъ рекогносцироваченъ отрядъ къмъ Айроболъ, и да заеме станция Муратли.“

Отъ изложеното се вижда, че българитъ нѣмаха вѣрни сведения за противника. Знаеше се, че едно голѣмо ядро се намира около Люле Бургасъ, което може би прикрива посоката Муратли—Родосто. Допущаше се, макаръ и малко вѣроятно, че, подъ прикритието на това ядро, на линията Сарай—Чорлу се съсредоточаватъ главнитъ сили.

Щабътъ на III армия и Щабътъ на действащата армия не подозираха, че една турска армия заема линията Люле Бургас—Карагачъ, и въ отстъпъ на нейния дѣсенъ флангъ се съсредоточава друга. Затова разпорежданията бѣха не за бой, а за походъ. Българитъ, като захождаха съ лѣвия си флангъ, излагаха тоя флангъ подъ ударитъ на II източна армия.

И така, севернитъ флангове на бойния редъ и на дветъ страни се опираха на Странджа, склоноветъ на която само затрудняваха, но не отстраняваха обхода и обхвата. Обаче, българитъ съ захождането си на югъ биха отдалечили фланга си отъ Странджа и биха го изложили; турцитъ, напротивъ, имайки II източна армия въ отстъпъ, бѣха осигурени противъ всѣкакъвъ обходъ отъ северъ. Южнитъ флангове бѣха опрѣни на р. Еркене. Тая рѣка, като проходима само въ нѣкои мѣста, прѣчеше на една решителна атака съ хладно оръжие, но улесняваше единъ обходъ, който би ималъ за целъ да се действува само съ огънь. Българитъ бѣха осигурили поне за първо време южния си флангъ съ това, че I армия бѣше въ отстъпъ назадъ, а пъкъ турцитъ имаха на тоя си флангъ желѣзно-пѣхотната линия, по която можеха да насочатъ къмъ него частитъ, които пристигаха отъ Азия. Двата фланга на турцитъ, следователно, бѣха сигурни; оставаше имъ само да издържатъ натиска по фронта. Българитъ бѣха осигурили достатъчно южния си флангъ, но северния, който захождаше, бѣше излѣзълъ напредъ и при това бѣше слабо опрѣнъ на Странджа, затова бѣше изложенъ на поражение. Положението ставаше още по-опасно отъ това, че и дветъ български армии бѣха извадили въ първата линия всички дивизии, и нѣмаха никакъвъ резервъ. Едничката подкрепа, на която можеха да разчитатъ, бѣха дветъ бригади отъ 3-а дивизия, но тѣ бѣха далечъ — на повече отъ три преходи.